

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoCsp/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220203321
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1220203321.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a členiek senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Otilie Belavej v právnej veci žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava proti žalovanému: Q. Ž., G.. V. XX.XX.XXXX, K. I. XX, K., o zaplatenie 77,86 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18.novembra 2021, č. k. 10Csp/75/2020 - 75 takto

r o z h o d o l :

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 77,79,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 77,79 eur od 26.8.2018 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Napadnutý zamietajúci výrok sa v časti istiny 0,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 26.8.2018 do zaplatenia p o t v r d z u j e .

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu 77,86 eur s príslušenstvom, titulom nezaplatenia poistného za dobu do zániku poistenia a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V dôvodoch napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca v žalobe uviedol, že so žalovaným uzavrel dňa 25.10.2017 poistnú zmluvu na dobu neurčitú. V zmysle poistnej zmluvy si dohodli spôsob platenia ročného poistného štvrťročne, avšak žalovaný porušil túto svoju zmluvne dohodnutú povinnosť. Poukázala na to, že v zmysle § 9 ods. 1 a 2, § 9 ods. 4 a § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poistenie zodpovednosti zaniká okamihom, keď nastala skutočnosť uvedená v ods. 1 § 9 a tiež nezaplatením poistného alebo jeho časti, v zákonnej jednomesačnej lehote. Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení mal za to, že má nárok na poistné do 25.8.2018 vo výške 77,86 eur spolu s úrokom z omeškania z dlžnej sumy vo výške 5% ročne od 26.8.2018.

3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 132 ods. 1, ods. 2, ods.3, § 150 ods. 1, ods. 2, § 157 ods. 1, § 215 ods. 1, § 217 ods. 1 C. s. p., § 788 ods. 1, § 801, § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj len "zákon o PZP") a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby. Uviedol, že po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu opätovne dospel k záveru, že žalobe nebolo možné vyhovieť, nakoľko si žalobca nesplnil svoju elementárnu zákonnú povinnosť riadne skutkovo zdôvodniť žalobný návrh, teda úplne a pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti, ako ho v osobitnej výzve požiadal okresný súd, na ktorú nereagoval a svoje skutkové tvrdenia nedoplnil ani po zamietnutí žaloby pre ich absenciu (v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 18. februára 2021, č. k. 10Csp/75/2020-40, pozn. odvolacieho súdu). Poukázal na to, že z uvedených dôvodov mu naďalej nebola známa konkretizácia dôvodu zániku poistenia, ako ani výpočet poistného do zániku poistenia, nebolo zrejmé, kedy sa žalovaný dostal do omeškania a s ktorou splátkou poistného, keď táto skutočnosť vyplývala iba z priloženej Výzvy. Uviedol, že nie je povinný zisťovať tieto skutočnosti z listín priložených k žalobe a pátrať tak po informáciách, ktoré žalobný nárok podporujú, prípadne ho potvrdzujú s tým, že žalobca nereagoval ani na výzvu, ktorou bol požiadaný o zjednanie nápravy, a neurobil tak ani v novom konaní (po zrušení v poradí prvého rozsudku z 18.2.2021), keďže na výzvu, ktorou bol požiadaný o zjednanie nápravy nereagoval. Poukázal na to, že absencia riadneho skutkového zdôvodnenia žaloby znamená aj zmarenie prípadného uplatnenia prostriedkov procesnej obrany zo strany žalovaného. V konečnom dôsledku však znamená stratu sporu pre neunesenie bremena tvrdenia. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že základnou zložkou žaloby je žalobný nárok, ktorým žalobca stanovuje predmet konania, pričom je vymedzený žalobným petitom s tým, že žalobný petit bol v žalobe síce riadne uvedený a v konaní teda mohol pokračovať, avšak pri svojom rozhodovaní a posudzovaní nároku žalobcu je limitovaný nielen žalobným petitom, ale aj skutkovým tvrdením, ktoré musí subsumovať pod určitú právnu normu. Akcentoval, že sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy a formulácia skutku musí byť v žalobe vymedzená tak, aby ju nebolo možné zameniť s iným skutkom, pretože plnenie, ktoré žalobca požaduje, nemožno priznať z iného skutkového základu, než bol v žalobe vymedzený, pričom povinnosť tvrdiť skutkové okolnosti vyplýva z § 150 ods. 1 C. s. p. a súd nemôže pri rozhodovaní o žalobnom návrhu sám vymedziť relevantný skutkový dej. Poukázal na skutočnosť, že v posudzovanej veci žalobca v žalobe neuviedol všetky rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých sa domáhal zaplatenia žalovanej istiny s tým, že opis rozhodujúcich skutočností nemôže nahradiť odkazom na označené, či priložené dôkazy, či ich len k žalobe formalisticky pripojiť. Poukázal tiež na to, že v danom prípade nešlo o vadu žaloby, pretože obsahovala žalobný petit ako aj určitú mieru skutkových tvrdení, preto síce mohol o žalobe ďalej konať a nemohol ju odmietnuť, avšak nemohol sám doplniť ďalšie absentujúce dôležité skutkové tvrdenia, z dôvodu ktorého žalobcu na ich doplnenie v súlade so zákonom vyzval. Poukázal na to, že žalobca na výzvu nereagoval a neurobil tak ani v odvolacom konaní, či v novom konaní po zrušení pôvodného rozsudku, a preto v súlade s usmernením súdu druhej inštancie vo veci vytyčil pojednávanie, na ktorom mienil dať žalobcovi ďalší priestor na vymedzenie a doplnenie skutkových tvrdení, avšak žalobca ani túto možnosť nevyužil.

4. Výrok, ktorým rozhodol o náhrade trov konania, odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a vecne tým, že žalovaný mal síce v konaní úspech, preto aj nárok na náhradu trov konania, nakoľko mu však žiadne trovy nevznikli, náhradu trov mu nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. g/ C.s.p.) a napokon z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.) a navrhol ho zmeniť a jeho žalobe vyhovieť. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že si nesplnil svoju elementárnu zákonnú povinnosť riadne skutkovo zdôvodniť žalobný návrh, nakoľko v žalobe tvrdil konkrétny nárok na zaplatenie dlžného poistného v dôsledku zániku poistenia pre neplatenie poistného zo strany žalovaného z konkrétnej poistnej zmluvy. Z uvedeného dôvodu mu nebolo zrejmé ako okresný súd myslel svoje závery o tom, že mu nebola známa konkretizácia dôvodu zániku poistenia,

nakoľko v žalobe je tvrdenie o neplatení poisťného s dôsledkom zániku poistenia s tvrdením o jeho nároku na poisťné v žalovanej výške k termínu zániku poistenia. Poukázal na to, že spolu so žalobou predložil Poistku, ktorá je zákonom definovaná ako písomné potvrdenie o uzavretí poisťnej zmluvy a Oznámenie o zániku poisťnej zmluvy. Zároveň uviedol, že nakoľko zánik poistenia zanikol z dôvodu neplatenia poisťného zo strany žalovaného, žalobca mohol preukázať len dátum, ku ktorému eviduje zánik poistenia, nemal možnosť preukázať, že žalovaný mu nezaplatil poisťné. V tejto súvislosti upozornil na tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. od účastníka sporového konania nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. Dôkazné bremeno v tejto časti teda malo byť preto prenesené na žalovaného. Osobitne k omeškaniu mal za to, že uplatnil nárok až po zániku poistenia, preto je zrejme, že tento nárok od termínu uplatnenia mal, nakoľko žalovaný sa musel do omeškania s platením poisťného dostať skôr než mu zaniklo poistenie. Žalobca mal ďalej za to, že súd v rozpore s článkom 15 Civilného sporového poriadku posúdil žalobný návrh spolu predloženými dôkazmi ako netvrdený a nepreukázaný naproti absolútnej nečinnosti žalovaného, ktorý na žalobu vôbec nereagoval, neposkytol jediné tvrdenie či popretie akýchkoľvek skutočností, počas celého konania bola nečinný a oproti nemu si nespĺnil ani bremeno tvrdenia, nehovoriac o unesení bremena dokazovania. Vykol súdu prvej inštancie, že pri svojom rozhodovaní postupoval v rozpore s ustanovením § 151 ods. 1 C.s.p. s poukazom na odborný komentár k C.s.p., a nakoľko žalovaný nijakým spôsobom nespochybnil jeho tvrdenia o existencii uplatneného nároku, ani o výške nedoplatku na poisťnom, všetky tieto tvrdenia mal súd považovať za nesporné. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/180/2018 zo dňa 26. 07. 2018 v obdobnej veci, v ktorom sa súd stotožnil s jeho argumentáciou, zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie, nakoľko mal za to, že súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Pokiaľ išlo o uplatnenú istinu, súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď sice na prejednávajúcu vec aplikoval správne právne predpisy, tieto však nesprávne interpretoval.

8. Zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien, sa vzťahuje (len) na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „kancelária“). Ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy a to zákon č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, alebo Občiansky zákonník (§ 1 ods. 1 a 2 citovaného zákona). V § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. je vyjadrená pozícia poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ako špeciálneho predpisu vo vzťahu k všeobecnej úprave poisťného obsiahnutej v zákone o poisťovníctve a Občianskom zákonníku. Táto všeobecná právna úprava pôsobí podporne (subsidiárne), iba vtedy, „ak tento zákon neustanovuje inak“, t. j. ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa zákona č. 381/2001 Z. z.

9. Zákon č. 381/2001 Z. z. (m. i.) upravuje spôsob zániku poistenia pre nezaplatenie poisťného a zároveň určuje aj presný okamih zániku poisťného vzťahu (viď § 9 ods. 4 cit. zákona). Takto koncipovaná právna norma vo svojej hypotéze presne, zrozumiteľne a úplne formuluje spôsob i okamih zániku právneho vzťahu (poisťného).

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca na podporu svojej skutkovej argumentácie predložil poistku č. XXXXXXXXXXXX ako doklad preukazujúci uzatvorenie poistenia (č.l. 11 spisu), ktorý jednak žalovaný nenamietal, a zároveň išlo o dôkaz, ktorý z pohľadu jeho obsahu poskytoval všetky relevantné informácie o poistení, a to meno poisteného a poisťníka, druh poistenia, začiatok poistenia (25.10.2017), dobu trvania poistenia (na dobu neurčitú), výšku ročného poisťného (132,84 eur), poisťné obdobie (1 rok), spôsob platenia poisťného (formou štvrťročných splátok splatných 25.10., 25.01., 25.04., 25.07.), výšku štvrťročných splátok/ lehotné poisťné (po 33,21 eur). Neobstojí preto záver súdu prvej inštancie, že mu neboli známe podstatné náležitosti poisťnej zmluvy. Poistka je totiž doklad preukazujúci uzatvorenie

poistnej zmluvy (§ 791 ods. 2 Obč. zák.). Zohľadniac dátum zániku poistenia (25.08.2018) a výšku dlžného poistného (77,86 eur), t.j. údaje uvedené v Oznámení o zániku poistenia (č.l. 13), ktoré rovnako žalovaný po jeho doručení súdom prvej inštancie nerozporoval, je zrejmé, že poistenie trvalo od 25.10.2017 do 25.08.2018. Možno z neho vyvodiť tiež to, že žalovaný uhradil len prvú splátku poistného vo výške 33,21 eur (splatnú 25.10.2017). Vzhľadom na uvedené je nesprávny aj záver súdu prvej inštancie, že mu nebola známa konkretizácia dôvodu zániku poistenia ako ani výpočet poistného do zániku poistenia. Odvolací súd pre úplnosť dodáva, že poistné obdobie je v poistno-právnej terminológii charakterizované ako časť poistnej doby, za ktorú sa platí poistné. Zohľadniac uvedené, poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zaniklo v zmysle § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. jeden mesiac od splatnosti poslednej (štvrtej splátky), t.j. dňom 25.08.2018 (štvrtá splátka bola splatná 25.07.2018). Takýto záver je, podľa názoru odvolacieho súdu, súladný aj so znením § 8 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. Navyše, do 25.08.2018 žalobca poskytoval na základe poistnej zmluvy žalovanému poistnú ochranu. V zmysle § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z.z. vznikol žalobcovi nárok na pomernú časť poistného ku dňu, kedy poistenie zodpovednosti zaniklo, t. j. za obdobie od 25.10.2017 do 25.08.2018, čo predstavuje sumu 111 eur (132,84 eur / 365 dní x 305 dní). Pretože žalovaný uhradil v prvom poistnom období len prvú splátku bežného poistného vo výške 33,21 eur, dlžné poistné za dobu trvania poistenia predstavuje sumu 77,79 eur (111 - 33,21).

11. Súd prvej inštancie tiež nesprávne posúdil aj omeškanie žalovaného. Z ustanovenia § 11 ods.11 zákona č. 381/2001 Z.z. vyplýva, že poisťovateľ má nárok na pomernú časť poistného ku dňu, keď poistenie zodpovednosti zaniklo. Poistenie zodpovednosti pred koncom poistného obdobia, za ktoré bolo alebo malo byť zaplatené poistné zaniká ak poistné nebolo zaplatené do jedného mesiaca od jeho splatnosti (§ 9 ods. 4 veta prvá citovaného zákona). V danej veci poistenie zaniklo dňom 25.08.2018. Do omeškania s plnením dlhu sa dostal žalovaný dňom nasledujúcim po zániku poistenia, teda od 26.08.2018

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 77,79 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 77,79 eur od 26.8.2018 do zaplataenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (§ 232 ods. 3 C.s.p.) a v nepatrnej časti týkajúcej sa istiny v rozsahu 0,07 eur (išlo len o nesprávny matematicky prepočet) a k tejto sume prislúchajúceho prislúšenstva (úroku z omeškania) napadnutý rozsudok podľa § 387 ods.1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods.2 C.s.p. a úspešnému žalobcovi, ktorý mal plný úspech v konaní, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

14. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).